

Venstre er tilhænger af et friere optag til de videregående uddannelser. Det indebærer, at uddannelsesstederne selv er med til at afgøre, hvilke kvalifikationer man skal have for at kunne blive optaget på en uddannelse. Her er stopprøven, som vi sidste år opnåede enighed om, en væsentlig faktor.

Med hensyn til frafald i ungdomsuddannelserne skal vi som nævnt forbedre studievejledningen.

Endelig tror jeg, en relancering af den tidligere mesterlæremodel ville betyde, at en gruppe unge, som absolut ikke har lyst til at sidde på skolebænken, vil få mulighed for at få en kompetencegivende uddannelse. Her spiller også en udvidelse af EGU-ordningen en væsentlig rolle.

Endelig har erhvervsskolernes situation i den seneste tid været været genstand for megen diskussion, og alle er enige om, at der skal sættes ind her.

I sidste samling vedtog vi et forslag, der giver mulighed for oprettelse af brobygningsuddannelser, som i øjeblikket er under forberedelse rundt omkring i kommunerne. Af samme grund kan vi kun gisne om brobygningsuddannelsernes effekt på frafaldet i ungdomsuddannelserne.

Med disse ord skal jeg blot understrege, at vi på trods af de mange gode hensigter i SF's beslutningsforslag ikke kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Oppfeldt talte om, at vores forslag til job ikke drejede sig om ordinære job – ikke rigtig ordinære job. Det er et spørgsmål om, hvordan man definerer ordet ordinære job. Efter vores opfattelse er ordinære job det samme som udførelse af et arbejde, som skal udføres, fordi der er behov for, at det bliver udført. Om det så er en person, der arbejder som hjemmehjælper eller på et plejehjem, eller det er en person, som arbejder i industrien og medvirker til, at produktionen øges, så er begge ordinære job.

Det, der er problemet i den aktuelle situation, er, at det private erhvervsliv ikke bidrager nok til at skabe ordinære job, og dér kan vi nu ikke fra statens side eller kommunernes side gå direkte ind og påvirke det. Derimod kan man gøre det i forhold til den offentlige sektor. Det er derfor, vi peger på, at det er nødvendigt i første omgang at bruge den offentlige sektor. Men det er klart, at efterhånden, som vi arbejder os ned fra dem, der har været ledige i fire år, til dem, der har været ledige i tre år og to år, så skal den

private sektor sandelig tage en stor del af dem. Det er under alle omstændigheder nødvendigt.

Men vi betragter det altså ikke som, at der er nogle fine job i den private sektor og så nogle knap så fine i den offentlige sektor.

Så til spørgsmålet om, hvor mange job man kan skabe. Dér ved jeg jo fra Venstre, at når man ønsker at aktivere bistanndsklienter lige med det samme og også dagpengeberettigede hurtigere, end regeringen lægger op til, også hurtigere, end vi tror på, så er det jo et tegn på, at der er nogen, der har en optimisme med hensyn til, hvor hurtigt man skal skride frem. Det vil sige, at hvis vi kan skabe de job, som vi peger på, så må det nok kunne lade sig gøre, for Venstres ambitionsniveau jo er ekstremt højt i forhold til vores.

Og så til fru Ulla Tørnæs med hensyn til vores luftige beregninger: Nej, det er de såmænd ikke. De er lavet ud fra de modeller, man anvender i ministerierne. Vi bruger de samme modeller, fordi vi ved, at det kan vi lige så godt gøre; ellers får vi kritik ud af det, for vi ikke har de samme forudsætninger. Så de er lige så luftige eller rettere sagt lige så lidt luftige som regeringens modeller.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Vi synes jo bare, man godt kunne have et lidt højere ambitionsniveau også med hensyn til typen af de job, vi taler om her. SF's forslag tager udgangspunkt i et antal offentlige job, og vi ser i regeringens forslag med hensyn til jobpuljer og med hensyn til uddannelsesindsatsen, at man også dér tager udgangspunkt i, hvad det offentlige kan udbyde af job.

Men antallet af arbejdspladser i det private erhvervsliv er afhængig af en lang række andre politikker og en lang række andre indsatsområder. Det er f.eks. sådan noget som, hvor godt et formidlingssystem vi har, hvordan løndannelsen er, det er virksomhedernes omkostningsniveau, det er, hvor dyrt det er at oprette en arbejdsplads, hvilke skatter vi pålægger en arbejdsplads – kort sagt en lang række andre områder, som vi kan påvirke fra Folketingets side, og som vi også har fremlagt i vort forslag, »Reform '96«.

Så når vi afviser SF's forslag, er det ikke, fordi vi ikke har et alternativ. Vi har et meget offensivt alternativ med hensyn til at skaffe mange flere arbejdspladser, men det skal ske ude i de private virksomheder.